

Βεβουθισμένοι εἰς τοὺς ἰδίους μου ῥεμβασμούς ἐνῶ ἐθεώρου
τὴν πυρὰν, ὀλίγην ἢ μᾶλλον οὐδεμίαν προσοχὴν παρείχον εἰς
τὰ κρυφομλήματα τοῦ σοφᾶ καὶ ἠρώτων ἑμαυτὸν, — δὲν ἦ-
μην παιδίον; — ἐὰν εἶχον σχέσιν οἱ ἐρυθροὶ ἐκεῖνοι σπινθη-
ρες πρὸς τὰς μικρὰς ἐκεῖνας φροσφορώδεις πυρὰς, αἵτινες ἀνεπή-
δων τῇ δε ἀκείσε πανταχοῦ πτερυγίζουσαι ὑπὸ τὰς συκαμι-
νέας τοῦ κήπου ἡμῶν.

Μεθ' ὅλην τὴν θύελλαν οὐδένα ἠσθάνομην φόβον, μολονότι
θά ἐδικαιολογεῖτο τὸ τοιοῦτον αἰσθημά μου ἐὰν ἐγίνωσκον τὸ
ἀντικείμενον τῆς συνομιλίας τῆς μητρός μου καὶ τῶν ἄλλων ὀ-
μηλικῶν περὶ αὐτήν. Ἦγνόουν ὅμως αὐτό.

Ἄλλὰ νῦν φεῦ! τὸ γινώσκω κάλλιστα, διότι ἡ νύξ ἐκεῖνη
ἦτο ἡ τελευταία, καθ' ἣν ἤκουσα τὴν γλυκεῖαν τῆς μητρός μου
φώνην καὶ τῶν οἰκειῶν εἶδον τὴν ὄψιν.

Ἐμαίνετο τότε ὁ ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος καὶ πολλαὶ μά-
χαι εἰς διάφορα σημεῖα συνήπτοντο διὰ τὴν κατοχὴν τῶν διό-
δων τοῦ Αἴμου καὶ τὴν κυριότητα τῆς προσφιλεστάτης ἡμῶν
πατρίδος αἴας. Ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας ἡ πόλις ἡμῶν κα-
τεῖχετο ὑπὸ Ὀθωμανῶν στρατιωτῶν, οἵτινες, καίτοι ἀναμφι-
βόλως ἔνοχοι πολλῶν καταχρήσεων, πάντοτε μετεχειρίσθησαν
καλῶς τὴν οἰκογένειάν μου, ἐφόσον τοῖς παρείχομεν τὰ τροφι-
μα καὶ κατοικίαν εἰς τὰ ἐξαρτήματα, εἰς τοὺς σταύλους ὅπι-
σθεν τοῦ ἡμετέρου οἴκου. Κατὰ τὰς τελευταίας ὅμως ἡμέρας
ἤρχισαν ἐγκαταλείποντες ἡμᾶς οἱ τακτικοὶ, προχωροῦντες πρὸς
τὸν ἐχθρὸν, ὥστε κατὰ τὸν χρόνον περὶ οὗ γράφω ὀλίγα μό-
νον τάγματα τῆς γραμμῆς ὑπελείποντο.

ὑποτίθεται ἴσως ὅτι τὸ τοιοῦτον ἦτο ἀφορμὴ χαρᾶς δι' ἡ-
μᾶς τοὺς Βουλγάρους, διότι οἱ ξένοι ἡμῶν ἦσαν εἰ μὴ τι ἄλλο
ἀφορμὴ ἐκτάκτου δαπάνης, ἦν μετὰ δυσκολίας ἠδυνάμεθα νὰ
ὑποστῶμεν. Μακρὰν ὅμως τοῦ νὰ χαιρώμεθα ἠσθάνομεθα λύ-
πην διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν κακοτρόπων ἡμῶν ξένων φοβού-
μενοι δεινὰ χειρότερα — δεινὰ, τῶν ὁποίων ἐν σπουδαίῳ μέ-
τρῳ ἡ παρουσία αὐτῶν ἀπήλλασσεν ἡμᾶς. Ἦσαν γνωστὰ ἡμῖν
ἐξ ἀκοῆς τὰ φρικώδη κατορθώματα τῶν βασιβοζούκων καὶ